

Sygn. akt IV CZ 42/12

POSTANOWIENIE

Dnia 5 lipca 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Iwona Koper (przewodniczący)

SSN Mirosław Bączyk (sprawozdawca)

SSN Anna Owczarek

w sprawie z powództwa J. J.

przeciwko Gminie G.- Miejskiemu Ośrodkowi Pomocy Społecznej

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 5 lipca 2012 r.,

zażalenia powoda

na postanowienie o kosztach procesu zawarte w punkcie II wyroku

Sądu Apelacyjnego

z dnia 18 maja 2011 r.,

- 1. oddala zażalenie;**
- 2. przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego radcy prawnemu M. A. kwotę sześćset zł powiększoną o stawkę podatku od towarów i usług tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu zażaleniowym.**

Uzasadnienie

Zażaleniem z dnia 9 września 2011 r. powód J. J. zaskarżył rozstrzygnięcie o kosztach sądowych zawarte w pkt 4 wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 18 maja 2011 r. W punkcie tym zasądzone od powoda na rzecz pozwanego kwotę 2500 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym w związku z oddaleniem apelacji powoda od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 20 grudnia 2010 r. Skarżący, zarzucając naruszenie art. 108 ustawy o kosztach w sprawach cywilnych w zw. z art. 102 k.p.c., domagał się uchylenia tego rozstrzygnięcia i przekazania sprawy w tym zakresie Sądowi drugiej instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Należy stwierdzić, że Sąd Apelacyjny szerzej uzasadnił rozstrzygnięcie o kosztach zawarte w pkt II wyroku z dnia 18 maja 2011 r. Trafnie przede wszystkim stwierdził to, że fakt zwolnienia powoda od kosztów sądowych nie zwalnia strony od obowiązku zwrotu kosztów procesu przeciwnikowi, jeżeli istnieje podstawa prawna do zasądzenia takich kosztów. Przekonuje również argument tego Sądu, że w rozpoznawanej sprawie nie zachodził szczególnie uzasadniony przypadek uzasadniający zastosowanie art. 102 k.p.c. Skarżący inicjuje istotnie z własnej inicjatywy wiele postępowań sądowych wymagających m.in. zaangażowania odpowiednich środków publicznych, w tym także - powoduje odpowiednie wydatki związane z konieczną obroną przed zgłaszanymi przez niego roszczeniami, niekonsultowanymi w dodatku z prawnikami. W tej sytuacji sam pobyt w więzieniu nie mógł decydować o tym, że zaistniał - w odniesieniu do powoda - szczególny przypadek uzasadniający odstępianie od reguły wyrażonej w art. 98 k.p.c. i zastosowanie art. 102 k.p.c.

W tej sytuacji zażalenie powoda należało oddalić jako nieuzasadnione (art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono stosownie do art. 98 k.p.c., 108 § 1 k.p.c. i §§ 6, 12 i 15 rozporządzenia MS w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...) (Dz. U. nr 163, poz. 1349 ze zm.).